

UGOVOR

O IZDAVANJU KRIVACA IZMEĐU SRBIJE I HOLANDIJE

("Srpske novine Kraljevine Srbije", br. 275/1896)

Zaključen 28. februara/11. marta 1896. god. između Srbije i Holandije,

koji ovako glasi:

UGOVOR O IZDAVANJU KRIVACA IZMEĐU SRBIJE I HOLANDIJE

Njegovo Veličanstvo Kralj Srbije i

Njeno Veličanstvo Kraljica Holandije i u Njeno ime Njeno Veličanstvo Kraljica -
Regentkinja Kraljevstva,

pošto su uzajamno rešili da zaključe jedan ugovor o izdavanju krivaca,

naimenovali su u toj celji za svoje punomoćnike i to:

Njegovo Veličanstvo Kralj Srbije:

Gospodina Stojana Novakovića, pritežaoća Velikog Krsta Takovskoga Ordena,
Komanderskog Ordena, Belog Orla, Velikog Krsta Sv. Save i t.d. i t.d.

Predsednika Ministarskog Saveta, Svoga Ministra Inostranih Dela.

Njeno Veličanstvo Kraljica - Regentkinja Kraljevine Holandije:

Gospodina Bretislava Emila Šlajfera, Komandera Takovskog Ordena, Generalnog
konsula Holandije za Srbiju;

koji, pošto su pokazali jedan drugome svoja punomoćija, i našli ih u dobroj i ispravnoj
formi uglavili su sledeće članove:

Član 1

Vlada Srpska i Vlada Holandska obvezuju se, da, po odredbama sledećih članova,
izuzimajući svoje podanike, međusobno izdaju sva lica osuđena ili optužena zbog
jednog od dole pobrojanih dela, učinjenih van teritorije države od koje se traži
ekstradicija.

1., a, atentat učinjen protiv života ili slobode Kralja, vladajuće Kraljice, Regenta ili drugog poglavara jedne prijateljske države, ili preduzet u nameri da ih onesposobi za vladanje;

b., atentat protivu života ili slobode nevladajuće Kraljice, Prestolonaslednika, ili ma kog člana vladajućeg Doma;

2., ubijstvo ili ubijstvo sa predumišljajem, ubijstvo ili ubijstvo sa predumišljajem izvršeno nad detetom;

3., pretnje, učinjene pismom i pod određenim uslovom, u koliko zakoni obeju zemalja dozvoljavaju izdavanje po ovom delu;

4., pobicavanje, koje je prouzrokovano porođiljom ili od nekog trećeg;

5., zlostave, koje su prouzrokovale tešku telesnu povredu ili smrt; zlostave učinjene sa predumišljajem ili teške zlostave;

6., silovanje; krivično delo protiv blagonaravja; blud sa devojkom ili ženom mlađom od 16 god., ili sa ženskom starijom od 16 god. kad krivac zna da ona nije pri svesti; nemoralna dela koja krivac vrši znajući da je osoba, nad kojom vrši, bez svesti, ili kad ta osoba nema 16 god. starosti, navoditi jednu osobu ispod 16 god., da pasivno ili aktivno čini nemoralna dela ili da van braka ima snošaj sa trećim licem;

7., draženje maloletnika na razvrat i svako delo koje pomaže razvrat maloletnika, a kažnjivo je po zakonima obeju zemalja;

8., dvoženstvo;

9., odvođenje, prikriivanje, poništenje, podmetanje deteta, ili iznošenje da dete postoji,

10., odvođenje maloletnika;

11., podražavanje ili preinačavanje novca i novčanica, u nameri da se stave u tečaj kao pravi novac, kao i stavljanje u tečaj podražavanog ili preinačenog novca ili novčanica, kad se to namerno čini;

12., podražavanje ili falsifikovanje državnih žigova i maraka ili radeničkih maraka, koje se po zakonu traže, u koliko zakoni obeju zemalja dozvoljavaju ekstradiciju po ovom delu;

13., lažna pismena, i hotimično upotrebljavanje lažnog ili falsifikovanog pismena, u koliko zakoni obeju zemalja dozvoljavaju ekstradiciju po ovom delu; pritežavanje ili unošenje sa strane novčanica kakve strane, zakonom ustanovljene, cirkulacijone banke, u nameri da se puste u tečaj, kao da su prave i dobre, kad je krivac, u trenutku kad ih je primio, znao da su lažne ili falsifikovane;

14., krivokletstvo;

15., podmićivanje javnih činovnika, u koliko zakoni obeju zemalja dozvoljavaju ekstradiciju po ovom delu primanje mita, zloupotreba pri rukovanju s novcem ili sa stvarima, koju su učinili činovnici ili lica, koja se smatraju kao činovnici,

16., hotimično izvršena paljevina, kad može da prouzrokuje opasnost za imanje ili život drugih; paljevina izvršena u nameri da sebi ili trećem licu pribavi zakonom zabranjenu korist a na štetu osiguraoca ili imaoca prava rizičnih pomorskih ugovora,

17., protivzakono namerno poništavanje kakve zgrade koja pripada u celosti ili od česti trećem licu, kao i rušenje zgrade ili građevine, koje može prouzrokovati opštu opasnost po imanje ili život drugih;

18., nasilni napad izvršen javno, sa saučesnicima, protiv ličnosti ili imanja;

19., protivzakona radnja izvršena sa namerom da kakav brod potone, nasedne, da se razbije, onesposobi ili povredi, kad usled toga može da nastupi opasnost po druge;

20., pobuna ili neposlušnost putnika na brodu protiv kapetana njegovog, ili mornara protiv svojih pretpostavljenih;

21., delo učinjeno u nameri da se dovede u opasnost željeznički voz;

22., krađa;

23., prevara;

24., zloupotreba blanko potpisa;

25., utaja;

26., lažno bankrotstvo;

Pod napred pobrojanim delima podrazumeva se i pokušaj i saučešće, ako se oni kazne po zakonima zemlje od koje se izdavanje traži.

Član 2

Izdavanje se neće odobriti:

1., kad je dotično krivično delo izvršeno u trećoj državi i kad Vlada te države traži izdavanje;

2., ako se izdavanje traži zbog istog dela, za koje je dotično lice bilo već osuđeno u državi od koje se traži izdavanje i zbog kojega ono je već bilo osuđeno ili oslobođeno;

3., ako je prema zakonima umoljene države nastupila zastarelost optužbe ili kazne za dotično krivično delo pre nego što je okrivljeni zatvoren, ili pre nego što je na saslušanje pozvan.

Član 3

Izdavanje se neće odobriti za sve vreme, dokle se god nad licem, čije se izdavanje zahteva, vodi istraga za isto delo u državi od koje se traži izdavanje.

Član 4

Ako je lice, čije se izdavanje zahteva, okrivljeno, ili izdržava kaznu za drugo krivično delo, a ne za ono, koje je dalo povoda da se zahteva izdavanje, njegovo izdavanje se neće odobriti dok se istraga ne dovrši u zemlji od koje se traži izdavanje, ili, u slučaju da dotični bude osuđen, dok ne izdrži kaznu ili dok se ne pomiluje. Ako bi, pak, dotična krivica, po zakonima države koja traži izdavanje, mogla zastareti usled ovakvog odugovlačenja, izdavanje biće odobreno, osim ako naročiti uzroci ne bi tome protivni bili, i to s tim, da se izdano lice, posle svršene istrage, opet vrati u zemlju, koja ga je izdala.

Član 5

Izdano lice se neće moći optužiti ni kazniti u zemlji kojoj je izdato za ma kakvo kaznimo delo koje nije predviđeno ovom konvencijom i koje je prethodilo izdavanju, ni izdati kakvoj trećoj zemlji, bez pristanka one zemlje, koja je izdavanje dozvolila, osim ako je (izdano lice) bilo slobodno da ponovo ode iz rečene zemlje u roku od mesec dana pošto je bilo suđeno, i u slučaju osude, pošto je izdržalo kaznu, ili pošto je bilo pomilovano.

Tako isto izdano se lice neće moći optužiti ni kazniti za ma kakav zločin ili prestup, koji je predviđen ovom konvencijom i koji je prethodio izdavanju, bez pristanka one zemlje, koja je izdavanje dozvolila, i koja će moći, po svojoj uviđavnosti, prethodno tražiti da joj se podnese jedan od onih dokumenta, pobrojanih u čl. 7. ove konvencije. Međutim, ovaj pristanak nije potreban ako okrivljeni bude svojevolutno tražio da bude suđen ili da izdrži kaznu, ili ako ne bude, u goreoznačenom roku, ostavio zemlju, kojoj je bio izdan.

Član 6

Odredbe ove konvencije ne mogu se primeniti na političke prestupe. Lice, koje je izdato za jedno od krivičnih dela opšteg prava, predviđenih u čl. 1., ne može, dakle, ni u kakvom slučaju biti suđeno ili kažnjeno u državi, kojoj je izdato, za prestup politički, učinjen pre izdavanja, niti za one prestupe, koji bi stajali u vezi sa prestupom političkim, osim ako je bilo slobodno da napusti zemlju za jedan mesec, računajući od dana kad je bilo suđeno, i, u slučaju osude, kad je kaznu izdržalo ili pomilovano bilo.

Član 7

Izdavanje će se tražiti diplomatskim putem, i dozvolice se samo ako se podnese original ili overeni prepis, bilo osudne presude, bilo rešenja da se stavi pod isleđenje ili da se preda sudu sa nalogom da se stavi u pritvor, ili naloga da se stavi u pritvor, izdatog u propisanoj formi zakonodavstva zemlje koja izdavanje traži, s dovoljnim objašnjenjem dela, da bi umoljena država mogla oceniti, da li, prema njenom zakonodavstvu, postoji slučaj predviđen ovom konvencijom, kao i ako se podnese odredba krivičnog zakonika koja se na to delo primenjuje.

Sva ova akta moraju biti snabdevena propisno overenim francuskim prevodom.

Član 8

Predmeti, uzapćeni u pritežanju lica, čije se izdavanje zahteva, predaće se državi, koja traži izdavanje, ako je nadležna vlast umoljene države naredila predaju ovih stvari.

Član 9

Dok se diplomatskim putem ne zatraži izdavanje, lice, čije se izdavanje na osnovu ove konvencije može tražiti, staviće se privremeno u pritvor na zahtev, učinjen takođe diplomatskim ili konsularnim putem, Ministru Inostranih Dela, sa izjavom, da postoji jedan od dokumenata spomenutih u članu 7-om.

Stavljanje u privremeni pritvor zavisiće od propisa i naređenja propisanih zakonodavstvom zemlje, kojoj je zahtev učinjen.

Član 10

Stranac, koji je u smislu prednjeg člana privremeno pritvoren, pustiće se u slobodu, - sem u slučaju kad bi njegov pritvor trebao da se produži iz drugog kakvog uzroka - ako se u roku od 20 dana, računajući od datuma rešenja o njegovom privremenom pritvoru, zahtev za izdavanje ne učini diplomatskim putem i ako se ne dostavi u isto vreme jedan od dokumenata propisanih ovom konvencijom.

Član 11

Kad pri istrazi jednog krivičnog nepolitičkog dela jedna od dveju Vlada nađe za potrebno da se saslušaju svedoci, koji se nalaze na zemljištu druge ugovarajuće stranke, onda će se u toj celji poslati diplomatskim putem odgovarajuća molba, i po toj će se molbi postupiti shodno zakonima zemlje, na čijem se zemljištu imaju saslušati svedoci.

No u hitnim slučajevima, sudska vlast jedne zemlje moći će upravljati te molbe neposredno sudskoj vlasti druge države.

Svakoju takvoju molbi, kojom se traži ispit svedoka, pridaće se i francuski prevod.

Član 12

Ako je po kakvom krivičnom nepolitičkom delu potrebno, ili se želi, da svedok lično predstane, Vlada države, kojoj on pripada, pozvaće ga da sleduje pozivu; i na slučaj njegova pristanka, troškovi putni i dnevica za vreme bavljenja priznaće mu se po tarifama i pravilima koja postoje u zemlji gde će biti svedočenje, izuzimajući slučaj ako dotična država nađe za shodno da mu odredi veću naknadu.

Nikakav svedok, ma koje narodnosti, koji, pozvan u jednu od dveju zemalja, predstane svojevoljno sudijama druge zemlje, neće se moći u toj zemlji ni okriviti ni zadržati za ranija dela ili osude, ni pod izgovorom saučešća u delu za koje je zvat kao svedok.

Član 13

Kad se pri jednom krivičnom nepolitičkom delu nađe za potrebno ili korisno da se suoče krivci, pritvoreni u jednoj od dveju država, ili da se dokazna sredstva i dokumenta, koja se nalaze u rukama vlasti druge države, podnesu, sprovede se dotična molba diplomatskim putem, i ona će se ispuniti u koliko tome naročiti razlozi ne bi bili protivni, i pod obavezom da se vrate kako krivici, tako i gorepomenuta akta.

Član 14

Prevoz (tranzit), preko zemljišta jedne od ugovarajućih strana, izdanoga lica, no koje ne bi pripadalo zemlji preko koje prelazi, a izdala ga je kakva treća država, dopustiće se na prost podnošaj, u originalu ili u overenom prepisu, ma kog akta krivičnog postupka spomenutog u čl. 7. samo ako je krivično delo, koje služi za osnovu izdavanja, obuhvaćeno u ovoj konvenciji i ne dolazi u odredbe člana 2. i 6. i ako se transport vrši uz sprovod agenata države, koja je dozvolila prelaz preko njenog zemljišta.

Troškovi prevoza padaju na teret države koja izdavanje traži.

Član 15

Obe države odriču se svakog traženja naknade troškova za izdržavanje, podvoz i t. d. koji bi bili učinjeni, na njihovom zemljištu, usled izdavanja okrivljenih, optuženih ili osuđenih lica, kao i troškova za izvršenje molbenih pisama, pošiljanje i vraćanje krivaca izdatih za suočenje, i za predaju i vraćanje dokaznih srestava ili dokumenata.

Na slučaj da je transport morem praktičniji, dotično lice sprovede se do pristaništa, koje bude označio diplomatski ili konuslarni agent umoljavajuće države, o čijem će se trošku i ukrcati.

Član 16

Ova konvencija, koja se ne primenjuje na kolonije, biće izvršna šest nedelja posle izmene ratifikacije.

Ona će važiti šest meseci posle otkaza jedne od dveju Vlada.

Ova će konvencija biti ratifikovana i ratifikacije izmenjene u što kraćem roku.

U potvrdu čega dotični punomoćnici potpisali su ovu konvenciju i na njoj stavili svoje pečate.

Sastavljeno u dva primerka.

Beograd 28. februara/11. marta 1896. godine.

(M. P.) St. Novaković, s.r.

(M. P.) Švajfer, s.r.

Preporučujemo Našem predsedniku Ministarskog Saveta, Našem ministru inostranih dela, Našem ministru unutrašnjih dela, i Našem ministru pravde, da ovaj zakon obnaroduju i o izvršenju se njegovom staraju, vlastima pak zapovedamo da po njemu postupaju, a svima i svakome da mu se poklanjaju.